

4.2.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende- ders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig i Navnelovsudvalgets overvejelser og forslag og kan således tilslutte sig, at fornavne, der bæres af 25 personer eller derover, anses for at være almindeligt udbredte og derfor kan tages af enhver uden godkendelse.

Ministeriet finder, at et fornavn for at komme på henholdsvis dreng- og/eller pigefornavslisten bør bæres af 25 personer af det pågældende køn. Der er herved lagt vægt på, at et fornavn, som bæres af 25 drenge og en pige, ikke med én ”pigebærer” kan anses for at være almindeligt udbredt som pigefornavn.

Samlet set foreslås det, at der indføres en pligt for ministeren for familie- og forbrugeranliggende til årligt at offentliggøre en liste over dreng- og pigenavne, der kan tages uden godkendelse. Det foreslås, at der på denne liste dels optages de navne, som efter den gældende lov er godkendte fornavne, dels optages navne, der er eller har været almindeligt udbredt her i landet, samt navne der er godkendt, se pkt. 4.2.1.

Det fremhæves, at bestemmelsen ikke forpligter ministeren for familie- og forbrugeranliggende til at foretage en løbende opdatering af, hvilke navne der er almindeligt udbredt her i landet. Optagelse af sådanne navne på listen forudsættes således – ud over den første offentliggørelse ved lovens ikrafttræden – alene at ske i det omfang, der konkret er anledning hertil, f.eks. fordi det på baggrund af en konkret henvendelse har vist sig, at et navn er almindeligt udbredt her i landet.

Den nævnte liste vil blive opdateret og offentliggjort på Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende (Familiestyrelsens) hjemmeside på Internetet.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede bestemmelse i § 14, stk. 2 og bemærkningerne hertil.

4.3. Bør der fortsat være adgang til at godkende et fornavn for én bestemt ansøger

4.3.1. Gældende ret

Som nævnt i pkt. 4.2.1. er størstedelen af de fornavne, der i dag bæres her i landet, ikke optaget på Kirkeministeriets lister over godkendte fornavne.

En betydelig del af de navne, der ikke er optaget på Kirkeministeriets lister over godkendte navne, bliver anvendt som følge af indvandring af personer, der ikke er navngivet efter den danske navnelovgivning. De øvrige navne er blevet tilladt efter en konkret vurdering, uden at navnet i den forbindelse er blevet op-

taget på listerne over godkendte navne, jf. pkt. 4.2.1. Københavns Universitet, Afdeling for Navneforskning, skønner, at det i de senere år har drejet sig om ca. 700 sager årligt. Dertil skal lægges de fornavne, der er blevet tilladt efter den enkelte præsts skøn før navneloven af 1961, samt eventuelle tilfælde, hvor et fornavn siden hen ved en fejl måtte være blevet godkendt af ministerialbogsføreren (personregisterføreren) uden forudgående forelæggelse for Kirkeministeriet (Familiestyrelsen).

4.3.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har taget udgangspunkt i, at de sager, hvor der efter gældende praksis navnlig kan blive tale om en konkret tilladelse til et bestemt fornavn, er sager, hvor ansøgeren har en bestemt etnisk tilknytning til en bestemt navnekultur, samt sager, hvor en ansøger ønsker at tage navn efter en slægtning, der bærer eller har båret et ikke-godkendt fornavn. Der er eksempelvis tradition i visse adelslægter for at bære markante fornavne, men også i mange borgerlige slægter, præstefamilier m.v. vil man kunne finde særprægede navneopkaldelsestraditioner.

Efter udvalgets opfattelse taler lighedshensyn i disse sager med betydelig styrke for, at et fornavn, der kan tillades én borger, bør kunne tages af enhver. Det må således anses for uforståeligt for en ansøger, der har fået afslag på et fornavn, hvis den pågældende f.eks. ved opslag i Danmarks Statistik eller i telefonbøger m.v. bliver bekendt med, at andre har fået tilladelse til at bære navnet. Mange specielle eller slægts-specifikke fornavne er da også med tiden blevet godkendt som frit antagelige fornavne her i landet.

Det følger på den baggrund af udvalgets forslag til regler om, hvilke fornavne der skal kunne tages, at det afgørende bør være, om navnet opfylder en række materielle betingelser, jf. pkt. 4.1, eller om det må anses for at være almindeligt udbredt som fornavn her i landet, jf. pkt. 4.2.

En afskaffelse af adgangen til konkrete godkendelser af fornavne støttes endvidere efter udvalgets opfattelse af praktiske hensyn ved den administrative behandling af navneansøgninger efter den kommende navnelov. Hvis et ikke-godkendt fornavn bliver tilladt en konkret ansøger, men ikke optaget på listen over godkendte navne, vil en senere ansøgning om det samme navn i princippet skulle undergives den samme sagsbehandling. Allerede i dag findes der en lang række fornavne, hvortil tilladelse meddeles kurant, uden af disse (endnu) er blevet optaget på listerne over godkendte navne. Sådant dobbeltarbejde bør efter udvalgets opfattelse undgås.